

Sygn. akt *XVII AmE 263/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodnicząca – **Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska**

Protokolant – stażysta Joanna Nande

po rozpoznaniu 22 października 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Fabryki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ś.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 1 sierpnia 2017 r. znak: (...)

- 1) uchyla zaskarżoną decyzję;
- 2) zasądza od pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz powoda - Fabryki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ś. kwotę 837 (osiemset trzydzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt *XVII AmE 263/17*

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 sierpnia 2017 r. znak: (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, działając w oparciu o przepisy art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (dalej: PE), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła oraz na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art. 30 ust. 1 PE, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej orzekł, że:

1. Fabryka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ś. w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w Ś. przy ul. (...), naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 PE, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.
2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzył odbiorcy karę pieniężną w kwocie 7.716 zł.

(decyzja, k. 4-11).

Odwołanie od tej decyzji wywiódł odbiorca energii – Fabryka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ś., zaskarżając to orzeczenie w całości. Decyzji tej zarzucono:

- 1) naruszenie art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy Prawo energetyczne w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne, poprzez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że (...) naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, co podlega karze pieniężnej;
- 2) naruszenie art. 11c ust. 2 pkt ustawy Prawo energetyczne w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne, poprzez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że (...) w dniach 10.08.2015 r. i 11.08.2015 r. naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, co podlega karze pieniężnej;
- 3) naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne, poprzez jego błędne zastosowanie polegające na nałożeniu kary pieniężnej na Powoda za przekroczenia przez (...) wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, które miały miejsce w dniu 10.08.2015 r. oraz w dniu 11.08.2015 r.;
- 4) naruszenie art. 56 ust. 6 ustawy Prawo energetyczne - poprzez jego błędne zastosowanie, polegające na uznaniu, iż w sprawie zachodzi znaczny stopień szkodliwości czynu, który wyraża się w bezpośrednim wpływie (...) na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, a co się z tym wiąże w spowodowaniu realnego zagrożenia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju;
- 5) naruszenie art. 56 ust. 6 ustawy Prawo energetyczne - poprzez brak należytego uwzględnienia okoliczności łagodzących, dotychczasowego zachowania podmiotu i stopnia naruszenia przepisów ustawy, a w rezultacie nałożenie na (...) nieadekwatnej kary pieniężnej.
- 6) naruszenie art. 56 ust. 6a ustawy Prawo energetyczne w zw. z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy Prawo energetyczne - poprzez brak należytego ustalenia okoliczności faktycznych i w konsekwencji błędne przyjęcie, że (...) stosował się do ograniczeń tylko w części czasu ich trwania, w sytuacji gdy (...) zastosował się do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej;
- 7) naruszenie art. 56 ust. 6a ustawy Prawo energetyczne - poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że stopień szkodliwości czynu (...) winien być rozpatrywany przy uwzględnieniu okoliczności niedostosowania się znacznej liczby innych odbiorców do wprowadzonych ograniczeń.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty strona powodowa wniosła o orzeczenie, że Sąd:

- 1) zmienia zaskarżoną Decyzję w pkt I w ten sposób, że nie stwierdza naruszenia przez Powoda obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy,
- 2) uchyla Decyzję w pozostałym zakresie.

Z ostrożności procesowej strona wniosła ewentualnie o orzeczenie, że Sąd: zmienia Decyzję w pkt II, poprzez obniżenie wysokości nałożonej na powoda kary.

Powód wniosł także zasądzenie od Prezesa URE na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odwołanie, k. 12-15).

Prezes URE wniosł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Po dokonaniu ponownej analizy akt sprawy i zarzutów zawartych w odwołaniu, organ uznał, że brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, wobec czego podtrzymał stanowisko w niej zawarte.

(odpowiedź na odwołanie, k. 37-43).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Fabryka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ś. jest odbiorcą energii elektrycznej, dostarczanej do należącego do Spółki obiektu, zlokalizowanego w Ś. przy ul. (...).

W dniu 24 listopada 2014 r., pomiędzy Spółką a (...) S.A. z siedzibą w K., zawarta została „Umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej” Nr (...). Umowę zawarto na czas nieoznaczony. Obiekt odbiorcy zakwalifikowano do III grupy przyłączeniowej, moc przyłączeniową ustalono na 3200 kW, moc umowną na 1400 kW, a moc bezpieczną na 500 kW. Zgodnie z § 3 ust. 6 i ust. 7 umowy, w przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej odbiorca zobowiązany jest ograniczyć pobór mocy, zgodnie z „Planem wprowadzania ograniczeń”, a OSD zobowiązuje się do uwzględnienia, przy tworzeniu tego „Planu...”, mocy bezpiecznej wymaganej dla zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i mienia w przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej, określonej w Załączniku nr 2 do umowy.

dowód: okoliczności bezsporne; „Umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej” Nr (...) wraz z załącznikami, k. 11-18 akt admin.

Wraz z pismem z 30 lipca 2014 r. (...) S.A. (OSD) wysłał do Fabryki (...) S.A. plan wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej, obowiązujący w okresie od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. Korespondencja ta została wysłana do odbiorcy 30 lipca 2014 r. listem zwykłym, w ramach korespondencji masowej. OSD nie dysponuje dowodem potwierdzenia jej doręczenia. Do operatora nie wpłynął zwrot tej korespondencji.

dowód: okoliczności bezsporne; pismo (...) S.A. z 19.12.2016 r. wraz z załącznikami, k. 30-32 akt admin.

Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. z siedzibą w K. (dalej: PSE), pełniące funkcję Operatora Systemu Przemysłowego (dalej: OSP), w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości określonych w Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Przemysłowych (IRiESP), spowodowanych m. in. sytuacją pogodową i hydrologiczną (wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach) oraz wynikającego z niej ograniczenia w pracy części elektrowni, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 16d PE i wprowadziły - na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE - od godz. 10.00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały do godziny 24:00 dnia 11 sierpnia 2015 r.

Dnia 10 sierpnia 2015 r., działając w oparciu o art. 11c ust. 3 PE, PSE zgłosiły konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 PE, tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, przewidującego na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła.

Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które przewidywało te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla odbiorców energii elektrycznej o mocy umownej powyżej 300 kW.

dowód: fakty powszechnie znane, bezsporne.

W okresie od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. moc umowna bezpieczna dla 20 stopnia zasilania dla obiektu, zlokalizowanego w Ś. przy ul. (...), została ustalona na 0,500 MW. Dopuszczalny pobór mocy w pozostałych stopniach zasilania wynosił natomiast: dla 11 stopnia – 1,400 MW, dla 12 stopnia – 1,300 MW, dla 13 stopnia – 1,300 MW, dla 14 stopnia – 1,200 MW, dla 15 stopnia – 1,200 MW, dla 16 stopnia – 1,000 MW, dla 17 stopnia – 0,900 MW, dla 18 stopnia – 0,800 MW, dla 19 stopnia – 0,600 MW.

dowód: okoliczności bezsporne; Plan wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązujący od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r., k. 31-31 verte akt admin.

Powodowa Spółka nie dostosowała się 10 i 11 sierpnia 2015 r. do - obowiązujących od 10 do 31 sierpnia 2015 r. - ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiekcie zlokalizowanym w Ś. przy ul. (...). Wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru mocy 10 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 1,8680 MW w godzinie, a 11 sierpnia łącznie 0,7040 MW w godzinie. Łącznie w danym okresie przekroczenie wyniosło 2,5720 MW w godzinie.

dowód: okoliczności bezsporne; Załącznik nr 1 do zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego – „Pobór mocy i ustalony poziom ograniczeń Odbiorcy w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. w punkcie poboru: (...) Ś., (...), ul. (...)”, k. 3-4 akt admin.

W roku 2016 powodowa Spółka uzyskała przychód w wysokości (...) zł.

dowód: okoliczności bezsporne; Sprawozdanie z zysków lub strat oraz innych całkowitych dochodów, k. 62 akt admin.

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, jak i w oparciu o twierdzenia i oświadczenia stron oraz fakty powszechnie znane. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebranych w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Sąd **oddalił wniosek powoda o przesłuchanie go w sprawie**, w szczególności na okoliczność czynności realizowanych przez powoda w wykonaniu obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w okresie od 10 sierpnia do 31 sierpnia 2015 r. Przeprowadzenie tego dowodu było bowiem zbędne dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Nadto, zgodnie z art. 299 k.p.c., dowód z przesłuchania stron ma charakter subsydiarny i co do zasady, powinien być przeprowadzony dopiero wówczas, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie taka potrzeba nie wystąpiła.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Stan faktyczny niniejszej sprawy nie był sporny między stronami. Kwestia sporna sprowadzała się natomiast do tego, czy w świetle obowiązujących przepisów prawa, za przypisane powodowi zachowanie możliwe jest wymierzenie przez Prezesa URE kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 PE, w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła polegają na:

- 1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;

2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła (art. 11 ust. 3 PE).

Według art. 11 ust. 7 PE, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki), w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

W myśl art. 11c ust. 2 PE, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;

2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Natomiast zgodnie z art. 11c ust. 3 PE, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki) oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.

W art. 11d ust. 3 PE przewidziano z kolei, że w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w dostawach i poborze energii elektrycznej określa rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (dalej: rozporządzenie).

Zgodnie z § 5 pkt 1 rozporządzenia, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą każdego z odbiorców energii elektrycznej - dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach ustalona została powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia. Zaś w świetle tego ostatniego przepisu, ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają odbiorcy energii elektrycznej w ciągu całego roku, dla których wielkość mocy umownej określonej w zawartej umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłania albo dystrybucji lub umowie kompleksowej ustalona została poniżej 300 kW oraz:

- 1) szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego;
- 2) obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym;
- 3) porty lotnicze;
- 4) obiekty międzynarodowej komunikacji kolejowej;
- 5) obiekty wojskowe, energetyczne oraz inne o strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki lub państwa, określone w przepisach odrębnych;
- 6) obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko.

Stosownie do § 8 ust. 1 i 2 i 6 rozporządzenia, wielkości określające poziomy wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez ograniczenie poboru mocy ujęte są w planach wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które podlegają corocznej aktualizacji. Plan taki opracowywany jest przez operatorów systemów przesyłowych uzgadnianych z Prezesem URE na podstawie planów wprowadzania ograniczeń opracowywanych przez operatorów systemów dystrybucyjnych. Zaś na mocy § 10 rozporządzenia, umowy zawarte przez przedsiębiorstwa energetyczne z odbiorcami zawierają maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ujęte w planach ograniczeń i określają sposób powiadamiania o obowiązujących stopniach zasilania.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w § 11 i § 12 określa sposób informowania odbiorców z planami ograniczeń i ograniczeniami w poborze energii elektrycznej. I tak, według pierwszego z wymienionych przepisów, operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło zapoznają odbiorców z planami ograniczeń przez ogłoszenia zamieszczane w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości lub w formie elektronicznej na swojej stronie internetowej albo w formie ustalonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, co najmniej na 30 dni przed dniem obowiązywania ograniczeń. Natomiast zgodnie z § 12:

1. Ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.
2. Komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie (...) Radia o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾ oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.
3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.
4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

Odnosząc powyższe unormowania prawne do stanu faktycznego niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powód jest odbiorcą energii elektrycznej, którego dotyczą ograniczenia w poborze mocy, ponieważ jest odbiorcą, dla którego wielkość mocy umownej dla obiektu, którego dotyczy niniejsza sprawa, ustalona została powyżej 300 kW i jednocześnie nie mają do niego zastosowania wyłączenia z § 6 ust. 1 rozporządzenia. Poza sporem jest, iż powód był zobowiązany zastosować się zarówno do ograniczeń wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego (tj. Polskie Sieci Elektroenergetyczne) w dniach 10-11 sierpnia 2015 r., jak i do ograniczeń wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. Powód uzyskał wiedzę o tych ograniczeniach oraz o obowiązującym powoda, dopuszczalnym poborze mocy w poszczególnych stopniach zasilania, z - otrzymanego od OSD (tj. (...) S.A.) - Planu wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązującego w okresie od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. Nadto, zgodnie z rozporządzeniem z 23 lipca 2007 r., komunikaty określające aktualny stopień zasilania, były nadawane w programie (...) Radia o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾. W rozpatrywanej sprawie powodowa Spółka przyznała, że nie dostosowała się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, w obiekcie zlokalizowanym w Ś. przy ul. (...). Dnia 10 sierpnia 2015 r. wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru mocy wyniosła łącznie 1,8680 MW w godzinie, a 11 sierpnia łącznie 0,7040 MW w godzinie. Zatem łącznie w danym okresie przekroczenie wyniosło 2,5720 MW

w godzinie, przy czym ograniczenia w tych dniach wprowadzone zostały przez Operatora Systemu Przesyłowego na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE.

W ocenie Sądu, kwestia dopuszczania się przez powodowego przedsiębiorcę wymienionego naruszenia jest zatem niewątpliwa, rozstrzygnięcia wymagało natomiast, czy istnieje podstawa prawna do nałożenia na powoda sankcji za niezastosowanie się do wskazanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej.

Na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, Prezes URE jest uprawniony do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Należy zauważyć, że ustawodawca przewidział sankcję nie ogólnie za każdy przypadek niezastosowania się do tego rodzaju ograniczeń, lecz tylko za niezastosowanie się do ściśle określonych, konkretnych ograniczeń, tj. wprowadzonych w oparciu o art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 PE.

Przepis art. 11 PE dotyczy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzanych w drodze rozporządzenia Rady Ministrów. Oznacza to, że oparcie przez Prezesa URE decyzji na tej podstawie prawnej byłoby prawidłowe, gdyby odbiorcy energii zarzucono niezastosowanie się do ograniczeń wprowadzonych przez Radę Ministrów. Przy czym, w niniejszej sprawie nie miało to miejsca.

Jeśli chodzi o art. 11c ust. 3 PE, to przepis ten nie stanowi samoistnej podstawy do wprowadzenia ograniczeń. Dotyczy on bowiem obowiązków informacyjnych operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w związku z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a także obowiązku zgłoszenia konieczności wprowadzenia ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7, tj. w trybie rozporządzenia Rady Ministrów. Natomiast sankcja za niedopełnienie przez operatora wskazanych obowiązków została przewidziana w art. 56 ust. 1 pkt 1c PE. Tym samym, zdaniem Sądu, odesłanie w art. 56 ust. 3a PE do przepisu art. 11c ust. 3 PE jest puste i mamy tutaj do czynienia z ewidentnym błędem ustawodawcy. Natomiast z całą pewnością przepis ten nie daje podstaw do nałożenia na jakikolwiek podmiot, jakichkolwiek ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Pozwany oparł zaskarżoną decyzję na art. 11d ust. 3 PE, co zdaniem Sądu, było bezpodstawne. Wbrew twierdzeniom organu, przepis ten nie stanowi rozwinięcia uprawnień OSP wskazanych w art. 11c ust. 2 PE, określając sposób realizacji wprowadzonych ograniczeń. Norma ta dotyczy bowiem możliwości ograniczenia przez operatorów systemu elektroenergetycznego, a nie OSP, świadczonych przez nich usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw.

Jedynie na marginesie należy odnotować, że zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 19 PE, sankcją zagrożone jest również, między innymi, nie przestrzeganie poleceń OSP, o których mowa w art. 11d ust. 1 i 2, przy czym w niniejszej sprawie ta sytuacja nie miała miejsca.

Reasumując, Sąd Okręgowy stwierdza, że przepisy art. 11c ust. 3 PE oraz art. 11d ust. 3 PE nie stanowią samoistnej podstawy prawnej wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w trybie polecenia OSP. Podstawę taką stanowi przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 PE, nie uwzględniony wszakże w treści art. 56 ust. 1 pkt 3a PE. Oznacza to, że odesłanie zawarte w danym zakresie w ostatnim z wymienionych przepisów, przyznającym Prezesowi URE kompetencję do wymierzenia kary pieniężnej, jest błędne. Tym samym, nałożenie tej kary w przypadku niezastosowania się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE, wymagałoby zastosowania przez organ wykładni rozszerzającej art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, co zdaniem Sądu, należy uznać za niedopuszczalne. Kary pieniężne, wymierzane na podstawie ustawy Prawo energetyczne, stanowią rodzaj sankcji administracyjnokarnej. Przepisy o charakterze administracyjnokarnym, przewidujące kary pieniężne za określone naruszenia, winny zaś być stosowane przez organy administracji publicznej w sposób ścisły i precyzyjny, tzn. dokładnie odpowiadający normie prawnej bez stosowania wykładni rozszerzającej, analogii, czy domniemań (tak trafnie M. Sachajko [w:] red. M. Swora, Z. Muras, Prawo energetyczne, tom II, Komentarz do art. 12-72, Warszawa 2016, s. 883). W tym kontekście, konstrukcja przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a PE budzi istotne zastrzeżenia w zakresie spełniania zasady określoności czynów zabronionych pod groźbą kary (nullum crimen, nulla poena sine lege). Zasada ta w

demokratycznym państwie prawnym stanowi jeden z filarów ochrony karnoprawnej, która zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, winna być stosowana także w przypadku odpowiedzialności za delikty administracyjne, w tym także te, które zostały unormowane w ustawie Prawo energetyczne. Ustawowe formułowanie przepisów o charakterze represyjnym musi w pełni odpowiadać zasadzie określoności, co oznacza, że ustawa musi w sposób kompletny, jasny, jednoznaczny i precyzyjny definiować wszelkie znamiona czynów zagrożonych karą. Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za swój, pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażony w uzasadnieniu wyroku z 1 czerwca 2004 r. w sprawie o sygn. akt GSK 30/04, zgodnie z którym przy egzekwowaniu obowiązku, kształtowanego normą prawa administracyjnego materialnego, za którego naruszenie przewidziana jest administracyjna kara pieniężna, muszą być zachowane bezwzględnie zasady interpretacji i stosowania norm o charakterze restrykcyjnym ukształtowane w dziedzinie prawa karnego, zwłaszcza zasada prymatu wykładni językowej przed innymi rodzajami wykładni (System Informacji Prawnej LEX nr 799784). W ocenie Sądu Okręgowego, nie budzi wątpliwości, że w odniesieniu do przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, powyższe kryteria, w tym wymóg kompletności i jednoznaczności w formułowaniu przez ustawodawcę przesłanek normatywnych kary pieniężnej, nie został spełniony.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku podstawy prawnej do nałożenia kary pieniężnej za niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na polecenie OSP w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 PE, konieczne było uchylenie zaskarżonej decyzji.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne stronie powodowej, jako wygrywającej sprawę, złożyły się: opłata od odwołania (100 zł), wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

SSO Ewa Malinowska